

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10 82-11

Druk nr 4584

Warszawa, 1 sierpnia 2011 r.

Pan
Grzegorz Schetyna
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o ratyfikacji Konwencji w sprawie scentralizowanej odprawy celnej dotyczącej podziału krajowych kosztów poboru, które są zatrzymywane, gdy tradycyjne zasoby własne są udostępniane budżetowi UE, sporządzonej w Brukseli dnia 10 marca 2009 r.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanej regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych zostali upoważnieni Minister Spraw Zagranicznych i Minister Finansów.

Z poważaniem

(-) Donald Tusk

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 10 marca 2009 roku została sporządzona w Brukseli Konwencja w sprawie scentralizowanej odprawy celnej dotyczącej podziału krajowych kosztów poboru, które są zatrzymywane, gdy tradycyjne zasoby własne są udostępniane budżetowi UE, w następującym brzmieniu:

Po zaznajomieniu się z powyższą Konwencją, w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej oświadczam, że:

- została ona uznana za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych,
- jest przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona,
- będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie dnia

PREZYDENT
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

PREZES RADY MINISTRÓW

U S T A W A

z dnia

o ratyfikacji Konwencji w sprawie scentralizowanej odprawy celnej dotyczącej podziału krajowych kosztów poboru, które są zatrzymywane, gdy tradycyjne zasoby własne są udostępniane budżetowi UE, sporządzonej w Brukseli dnia 10 marca 2009 r.

Art. 1. Wyraża się zgodę na dokonanie przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej ratyfikacji Konwencji w sprawie scentralizowanej odprawy celnej dotyczącej podziału krajowych kosztów poboru, które są zatrzymywane, gdy tradycyjne zasoby własne są udostępniane budżetowi UE, sporządzonej w Brukseli dnia 10 marca 2009 r.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

U Z A S A D N I E N I E

1. Ogólna charakterystyka postanowień Konwencji

Konwencja w sprawie scentralizowanej odprawy celnej dotycząca podziału krajowych kosztów poboru, które są zatrzymywane, gdy tradycyjne środki własne są udostępniane budżetowi UE, określa procedury, które powinny być stosowane w przypadku:

- scentralizowanej odprawy celnej,
- połączenia koncepcji odprawy scentralizowanej z innymi uproszczeniami określonymi w Zmodernizowanym Kodeksie Celnym,
- pojedynczych pozwoleń, o których mowa w art. 1 pkt 13 rozporządzenia (WE) nr 2454/93, na procedurę dopuszczenia do swobodnego obrotu.

2. Potrzeba i cel związania Rzeczypospolitej Polskiej Konwencją

Przystąpienie Rzeczypospolitej Polskiej do Konwencji w sprawie scentralizowanej odprawy celnej dotyczącej podziału krajowych kosztów poboru, które są zatrzymywane, gdy tradycyjne zasoby własne są udostępniane budżetowi UE, stanowić będzie kolejne działanie liberalizujące wymianę towarową w warunkach wolnego rynku europejskiego, mające na celu ułatwienie i przyspieszenie obrotu towarowego.

Zapisy Konwencji mają w zasadzie charakter technicznych uzgodnień podejmowanych w podobnych sprawach przez ministrów finansów. Ze względu jednak na tryb ratyfikacji w większości krajów UE (Umawiających się Stron) oraz uwzględniając sugestie Służb Prawnych Sekretariatu Generalnego Rady Europejskiej zdecydowano o zawarciu umowy w formie Konwencji. Techniczny charakter umowy nie zmienia faktu, że jest ona warunkiem do skorzystania przez podmioty gospodarcze z bardzo dla nich korzystnych ułatwień w międzynarodowym obrocie towarowym.

3. Różnice pomiędzy dotychczasowym i projektowanym stanem prawnym

Odprawę scentralizowaną wprowadzają przepisy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 450/2008 z dnia 23 kwietnia 2008 r. ustanawiające Zmodernizowany Kodeks Celny. Obecnie w Komisji Europejskiej prowadzone są prace nad opracowaniem przepisów wykonawczych do Zmodernizowanego Kodeksu Celnego.

Zgodnie z przepisami Zmodernizowanego Kodeksu Celnego osoba posiadająca pozwolenie na stosowanie odprawy scentralizowanej będzie mogła złożyć lub udostępnić zgłoszenie celne w urzędzie celnym właściwym dla miejsca swojej siedziby, a towar będzie mógł zostać przedstawiony w innym urzędzie celnym. W przypadku gdy w odprawę scentralizowaną zaangażowane będzie więcej niż jedno państwo członkowskie, wystąpi konieczność podziału krajowych kosztów poboru należności.

Należy zaznaczyć, iż w obecnym porządku prawnym funkcjonuje pojedyncze pozwolenie na stosowanie procedury uproszczonej (SASP – Single Authorisation for Simplified Procedure). Instytucję SASP wprowadziła zmiana przepisów rozporządzenia wykonawczego do Wspólnotowego Kodeksu Celnego, która weszła w życie 1 stycznia 2009 r.

Pojedyncze pozwolenie na stosowanie procedury uproszczonej pozwala podmiotom gospodarczym na uzyskanie w jednym z państw członkowskich pozwolenia obejmującego wszystkie transakcje importowe i/lub eksportowe dokonywane w procedurze uproszczonej na obszarze innych uczestniczących w realizacji pozwolenia państw członkowskich. Pozwala to przedsiębiorcom na scentralizowanie księgowości i płatności należności celnych dla wszystkich transakcji w jednym państwie członkowskim wydającym pozwolenie, choć fizyczne przedstawienie towarów odbywa się w innym państwie członkowskim. Przedsiębiorca, który uzyska pozwolenie SASP zgłasza towary w kraju swojej siedziby (tam, gdzie prowadzona jest główna księgowość), a kontrola towaru jest prowadzona w innym kraju. W realizację takiego pozwolenia zaangażowane są administracje co najmniej dwóch państw członkowskich. Muszą one porozumieć się w zakresie kwestii związanych

z realizacją pozwoleń, a dotyczących m.in. wzajemnej współpracy, wymiany informacji, przeprowadzania kontroli, sposobu rozwiązywania sporów oraz sposobu podziału kosztów poboru należności.

Należy zaznaczyć, iż dochody z cel trafiają do budżetu UE po uprzednim potrąceniu 25 % pobranych kwot na poczet kosztów poboru, ponoszonych przez administracje celne. Potrącone 25 % pozostaje w państwach członkowskich. Zarówno w przypadku SASP, jak i odprawy scentralizowanej, powstał problem podziału owych 25 % między dwa kraje uczestniczące w danej procedurze.

W przypadku SASP zostało uzgodnione przez wszystkie państwa członkowskie Porozumienie Administracyjne, w którym określono podział kosztów poboru należności 50:50, tj. 50 % z kwoty kosztów poboru należności dla państwa wydającego pozwolenie i 50 % tej kwoty dla państwa uczestniczącego w realizacji pozwolenia, gdzie fizycznie zostają przedstawione towary. Rzeczpospolita Polska podpisała przedmiotowe Porozumienie Administracyjne w dniu 20 maja 2009 r. W związku z powyższym od ww. daty Rzeczpospolita Polska może wydawać oraz uczestniczyć w pojedynczych pozwoleńiach na stosowanie procedury uproszczonej w procedurze dopuszczenia do obrotu ze wszystkimi państwami Unii Europejskiej, które również podpisały przedmiotowe Porozumienie.

Na mocy przepisów Zmodernizowanego Kodeksu Celnego pojedyncze pozwolenie na stosowanie procedury uproszczonej zostanie przekształcone w odprawę scentralizowaną. W związku z powyższym, podobnie jak w procedurze SASP, w przypadku odprawy scentralizowanej powstała do rozstrzygnięcia kwestia podziału kosztów poboru należności pomiędzy państwa członkowskie zaangażowane w realizację takiego pozwolenia.

Należy zaznaczyć, iż wstępne dyskusje nt. podziału kosztów poboru należności w ramach odprawy scentralizowanej odbyły się jeszcze w czasie prezydencji niemieckiej (spotkanie Grupy Roboczej ds. Unii Celnej w Hamburgu, w maju 2007 r.), ale nie doprowadziły do ustaleń.

W czasie prezydencji portugalskiej, Komisja prowadziła prace analityczne w ramach grup projektowych Komitetu Kodeksu Celnego. Wynikiem prac tych grup była m.in.

rekomendacja podziału kosztów według formuły 50:50, która została następnie przyjęta w procedurze SASP.

W czasie prezydencji słoweńskiej temat odprawy scentralizowanej był omawiany kilkakrotnie, ale bardziej szczegółowo podjęto go w czasie posiedzenia w Brdo (maj 2008 r.). Wówczas postawiono wyraźnie problem wyboru ścieżki prawnej dla przyjęcia ustaleń formalnych – zmiany do rozporządzenia 1150/00 albo Konwencja Międzynarodowa.

Praktycznie wszystkie państwa członkowskie, w tym również Rzeczpospolita Polska, przychyliły się do przyjęcia podziału kosztów poboru należności w stosunku 50:50, z możliwością wprowadzenia dodatkowych klauzul ochronnych.

Przyjęty w czasie prezydencji francuskiej kompromis bierze pod uwagę postulaty większości państw członkowskich. Uzgodniono, iż wobec braku jednomyślności w sprawie zmian do rozporządzenia 1150/00, zostanie przyjęta Konwencja Międzynarodowa, umożliwiająca zawarcie klauzul, o które wnoszą państwa członkowskie.

Konwencja w sprawie scentralizowanej odprawy celnej, dotyczącej podziału krajowych kosztów poboru, które są zatrzymywane, gdy tradycyjne zasoby własne są udostępniane budżetowi UE, zakłada podział kosztów poboru należności celnych w stosunku 50:50.

4. Wskazanie przewidywanych skutków społecznych, gospodarczych, finansowych, politycznych i prawnych, związanych z wejściem w życie Konwencji, wraz z określeniem źródeł finansowania

Przystąpienie przez Rzeczpospolitą Polską do Konwencji będzie miało pozytywny wpływ na gospodarkę w postaci konkretnych korzyści dla podmiotów gospodarczych, bowiem odprawa scentralizowana w znacznym stopniu ułatwi i przyspieszy obrót towarowy.

Mając na uwadze, iż wszystkie kraje, w tym Rzeczpospolita Polska, napotkały na trudności w oszacowaniu skutków finansowych, przyjęto szereg klauzul ochronnych. Przewidziano m.in. zasady rozstrzygania sporów (art. 6), procedurę

przeładową (art. 9), możliwość zmian w Konwencji (art. 8), zwłaszcza w przypadku strat finansowych, a nawet wystąpienie z Konwencji (art. 10). Zapisy te, umieszczone także na wniosek Rzeczypospolitej Polskiej, w pełni zabezpieczają interes budżetowy naszego kraju.

Przeprowadzenie bardziej przybliżonego szacunku skutków finansowych dla Rzeczypospolitej Polskiej jest niezwykle trudne, bowiem musiałoby się opierać na bardzo ogólnych założeniach. Tym niemniej, przyjmując metodę francuską (tj. założenie, że jedynie 10 % największych podmiotów obejmie 10 % swojego importu odprawą scentralizowaną rozliczaną w innym kraju) lub metodę kosztów czynności kontrolnych i czynności administracyjnych, można ocenić, że potencjalne skutki dla budżetu nie będą znaczne. Nawet najdalej idące szacunki nie wskazują na straty budżetowe większe niż kilka lub kilkanaście milionów złotych.

Przewiduje się, że w długiej perspektywie czasu wprowadzenie pojedynczych pozwoleń i następnie odprawy scentralizowanej w Rzeczypospolitej Polskiej przyniesie pozytywne skutki makroekonomiczne, takie jak:

- obniżenie kosztów działalności gospodarczej w związku ze scentralizowaną odprawą celną, (dla przedsiębiorców – możliwa likwidacja kosztów związanych z prowadzeniem odpraw celnych w wielu państwach członkowskich, jak np. kosztów tłumaczenia dokumentacji, utrzymywania różnych systemów informatycznych),
- zwiększenie konkurencyjności Rzeczypospolitej Polskiej jako miejsca sytuowania inwestycji o charakterze logistycznym (np. budowa centrów dystrybucyjnych, magazynów itp.),
- wzrost zatrudnienia – związany ze wzrostem inwestycji logistycznych.

Przedsiębiorcy popierają ideę związaną ze scentralizowaniem odprawy celnej z uwagi na:

- uproszczenie formalności celnych i skrócenie czasu odpraw z uwagi na zastosowanie procedur uproszczonych,
- zwiększenie konkurencyjności firmy,
- łatwiejsze i bardziej racjonalne planowanie logistyczne.

5. Wyjaśnienie wyboru trybu związania Rzeczypospolitej Polskiej Konwencją

Zgodnie z art. 12 ust. 2 ustawy z dnia 14 kwietnia 2000 r. o umowach międzynarodowych (Dz. U. Nr 39, poz. 443, z późn. zm.) związanie Rzeczypospolitej Polskiej Konwencją w sprawie scentralizowanej odprawy celnej dotyczącej podziału krajowych kosztów poboru, które są zatrzymywane, gdy tradycyjne zasoby własne są udostępniane budżetowi UE, wymaga ratyfikacji za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie, gdyż umowa spełnia przesłanki z art. 89 ust. 1 pkt 5 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, tj. dotyczy spraw uregulowanych w ustawach.

Omawiana Konwencja została podpisana w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej przez p. Jana Vincenta-Rostowskiego, Ministra Finansów, w dniu 10 marca 2009 r.

6. Podmioty prawa krajowego, których dotyczy Konwencja, w tym zakres, w jakim dotyczy ona osób fizycznych i prawnych

Konwencja będzie oddziaływała w sposób bezpośredni na administracje celne co najmniej dwóch państw członkowskich Unii Europejskiej, które zaangażowane będą w realizację odprawy scentralizowanej lub w realizację pojedynczego pozwolenia, określając zasady podziału środków własnych pomiędzy te administracje.

W sposób pośredni będzie oddziaływała na przedsiębiorców realizujących odprawę scentralizowaną oraz pojedyncze pozwolenie.

Przedsiębiorca, po spełnieniu określonych prawem wymogów, będzie mógł uzyskać pozwolenie na dopuszczenie towarów do swobodnego obrotu w urzędzie celnym właściwym dla miejsca swojej siedziby niezależnie od urzędu celnego, w którym towary zostaną przedstawione. Jeżeli urząd celny, w którym będzie przedstawiony towar, znajduje się w innym państwie członkowskim niż wydające pozwolenie, powstaje potrzeba podziału środków własnych, które będą pobierane przez administrację celną w kraju, gdzie składane jest zgłoszenie celne. Potrzeba określenia zasad podziału środka własnego wynika z zaangażowania w realizację pozwolenia co najmniej dwóch administracji celnych.

7. Sposób, w jaki Konwencja dotyczy spraw uregulowanych w prawie wewnętrznym

W przepisach prawa krajowego, w ustawie z dnia 19 marca 2004 r. – Prawo celne (Dz. U. Nr 68, poz. 622, z późn. zm.) znajduje się przepis art. 68a, który daje podstawę do tego, aby w przypadku realizacji pojedynczego pozwolenia, w sytuacji gdy Rzeczpospolita Polska będzie państwem wydającym pozwolenie, odpowiednia kwota środków własnych (pobrane należności celnych) mogła zostać przekazana na odpowiedni rachunek państwa uczestniczącego w pozwoleniu.

Z art. 68a wynika, iż w takim wypadku wartość kwoty udziału przypadająca drugiemu państwu członkowskiemu nie może przekroczyć 50 % kwoty kosztów poboru należności celnych.

Tryb postępowania przy procesie uzgodnień przedmiotowej regulacji wynikał z faktu, iż wcześniej w tej materii uzyskane zostało stanowisko Rady Ministrów, Sejmu i Senatu. W trakcie bowiem prac nad ustawą – Prawo celne, wprowadzono przepis art. 68a, który obejmuje kwestie ujęte w Konwencji, tj. zasadę podziału środków własnych. Ustawa została przyjęta przez Sejm w dniu 7 listopada 2008 r.

Wprowadzenie podziału środków własnych w przypadku odprawy scentralizowanej oraz połączonej koncepcji odprawy scentralizowanej z innymi uproszczeniami określonymi w Zmodernizowanym Kodeksie Celnym wymagać będzie wprowadzenia odpowiednich zmian w ustawodawstwie krajowym, m.in. w ustawie z dnia 19 marca 2004 r. – Prawo celne, tj. zmian dających podstawę do przekazania odpowiedniej kwoty pobrane należności celnych na rachunek państwa uczestniczącego w danym pozwoleniu.

Do czasu wejścia w życie przepisów Zmodernizowanego Kodeksu Celnego (perspektywa kilkuletnia), które wprowadzą instytucję odprawy scentralizowanej, na podstawie ratyfikowanej Konwencji podział krajowych kosztów poboru, które są zatrzymywane, gdy tradycyjne zasoby własne są udostępniane budżetowi UE, dotyczyć będzie wyłącznie pojedynczych pozwoleń na stosowanie procedury uproszczonej. Zatem na obecnym etapie obowiązujące środki prawne wystarczają do wykonywania postanowień Konwencji.

Minister Spraw Zagranicznych

DPUE - 920 .~~873~~ 11/ag/2

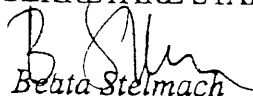
Warszawa. 18 lipca 2011 r.

- dot.: ustawa o ratyfikacji Konwencji w sprawie scentralizowanej odprawy celnej

opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej *projektu ustawy o ratyfikacji Konwencji w sprawie scentralizowanej odprawy celnej dotyczącej podziału krajowych kosztów poboru, które są zatrzymywane, gdy tradycyjne zasoby własne są udostępniane budżetowi UE, sporządzonej w Brukseli dnia 10 marca 2009 r.* wyrażona na podstawie art. 13 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2007 r. Nr 65, poz. 437 z późn. zm.) w zw. z § 8 ust. 2 pkt 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 sierpnia 2000 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o umowach międzynarodowych (Dz. U. z 2000 r. Nr 79, poz. 891) przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Projekt ustawy o ratyfikacji jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

PODSEKRETARZ STANU

Beata Stelmach

II

(Informacje)

INFORMACJE INSTYTUCJI I ORGANÓW UNII EUROPEJSKIEJ

RADA

KONWENCJA

w sprawie scentralizowanej odprawy celnej dotycząca podziału krajowych kosztów poboru, które są zatrzymywane, gdy tradycyjne zasoby własne są udostępniane budżetowi UE

(2009/C 92/01)

UMAWIAJĄCE SIĘ STRONY, państwa członkowskie Unii Europejskiej,

BIORĄC POD UWAGĘ decyzję Rady 2007/436/WE, Euratom z dnia 7 czerwca 2007 r. w sprawie systemu zasobów własnych Wspólnot Europejskich (zwaną dalej „decyzją”),

UWZGLĘDNIAJĄC rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1150/2000 z dnia 22 maja 2000 r. wykonujące wyżej wymienioną decyzję w sprawie zasobów własnych (zwane dalej „rozporządzeniem”),

UWZGLĘDNIAJĄC, że zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 450/2008 z dnia 23 kwietnia 2008 r. ustanawiającym wspólnotowy kodeks celny (zwanym dalej „Zmodernizowanym kodeksem celnym”) scentralizowana odprawa celna i inne uproszczenia formalności celnych mogą przyczynić się do stworzenia korzystnych warunków handlowych,

UWZGLĘDNIAJĄC, że pojedyncze pozwolenie zdefiniowane w art. 1 pkt 13 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2454/93 zapewnia te same korzyści w okresie przed rozpoczęciem stosowania Zmodernizowanego kodeksu celnego,

UWZGLĘDNIAJĄC oświadczenie Rady z dnia 25 czerwca 2007 r. dotyczące podziału kosztów poboru należności celnych, w sprawie VAT i statystyki w ramach systemu scentralizowanej odprawy celnej oraz oświadczenie Rady i Komisji z dnia 25 czerwca 2007 r. w sprawie oceny działania systemu scentralizowanej odprawy celnej,

BIORĄC POD UWAGĘ art. 17 i 120 Zmodernizowanego kodeksu celnego, które przewidują odpowiednio uznanie ważności decyzji podjętych przez organy celne na całym obszarze Wspólnoty, jak również moc wiążącą wyników weryfikacji na całym obszarze Wspólnoty,

A TAKŻE MAJĄC NA UWADZE, CO NASTĘPUJE:

- (1) Zarządzanie scentralizowaną odprawą celną, która może być połączona z uproszczeniami formalności celnych i w ramach której towary zgłaszane są do procedury dopuszczenia do swobodnego obrotu w jednym państwie członkowskim, ale przedstawiane organom celnym w innym państwie członkowskim, oznacza wydatki administracyjne w obu tych państwach. Uzasadnia to częściowy ponowny podział kosztów poboru, które są zatrzymywane, gdy tradycyjne zasoby własne są udostępniane budżetowi wspólnotowemu zgodnie z rozporządzeniem.

- (2) Ten ponowny podział dokonywany przez Umawiającą się Stronę, u której złożone jest zgłoszenie celne na rzecz Umawiającej się Strony, której towary zostają przedstawione, odpowiada łącznie 50 % zatrzymanych kosztów poboru.
- (3) Sprawna realizacja ponownego podziału kosztów poboru wymaga przyjęcia konkretnych procedur w formie Konwencji zawartej między Umawiającymi się Stronami.
- (4) Niniejsza Konwencja powinna być stosowana przez Umawiające się Strony zgodnie z ich przepisami i procedurami krajowymi,

UZGODNIŁY, CO NASTĘPUJE:

ROZDZIAŁ I

ZAKRES ZASTOSOWANIA I DEFINICJE

Artykuł 1

1. Niniejsza Konwencja określa procedury dotyczące ponownego podziału kosztów poboru, gdy zasoby własne są udostępniane budżetowi UE; procedury te są stosowane przez Umawiającą się Stronę w przypadku scentralizowanej odprawy celnej określonej w art. 106 Zmodernizowanego kodeksu celnego, w ramach której towary zgłaszane są do procedury dopuszczenia do swobodnego obrotu w jednym państwie członkowskim, ale przedstawiane organom celnym w innym państwie członkowskim.

2. Procedury, o których mowa w ust. 1, mają również zastosowanie, jeżeli koncepcja scentralizowanej odprawy celnej połączona jest z uproszczeniami ustanowionymi na mocy Zmodernizowanego kodeksu celnego.

3. Procedury, o których mowa w ust. 1, mają również zastosowanie do pojedynczego pozwolenia, zdefiniowanego w art. 1 pkt 13 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2454/93, na procedurę dopuszczenia do swobodnego obrotu.

Artykuł 2

Do celów niniejszej Konwencji mają zastosowanie następujące definicje:

- a) „pozwolenie” oznacza każde pozwolenie wydane przez organy celne, które pozwala na dopuszczenie towarów do swobodnego obrotu w urzędzie celnym właściwym dla miejsca siedziby posiadacza pozwolenia niezależnie od tego, w którym urzędzie celnym towary te zostały przedstawione;
- b) „organy celne wydające pozwolenie” oznaczają organy celne uczestniczącego państwa członkowskiego, które wydają zgodę na dopuszczenie towarów do swobodnego obrotu w urzędzie celnym właściwym dla miejsca siedziby posia-

дача pozwolenia niezależnie od tego, w którym urzędzie celnym towary te zostały przedstawione;

- c) „organy celne udzielające pomocy” oznaczają organy celne uczestniczącego państwa członkowskiego, które pomagają organom celnym wydającym pozwolenie w nadzorowaniu procedury i zwolnieniu towarów;
- d) „należności celne przywózowe” oznaczają należności celne uiszczane przy przywozie towarów;
- e) „koszty poboru” oznaczają kwoty, które państwa członkowskie są upoważnione zatrzymać, zgodnie z art. 2 ust. 3 decyzji lub odpowiednim przepisem każdej innej późniejszej decyzji zastępującej.

ROZDZIAŁ II

OKREŚLENIE I PONOWNY PODZIAŁ KOSZTÓW POBORU

Artykuł 3

1. Państwo członkowskie organów celnych wydających pozwolenie powiadamia państwo członkowskie organów celnych udzielających pomocy – drogą elektroniczną lub, jeżeli nie jest ona dostępna, przy użyciu innych odpowiednich środków – o stosownych danych dotyczących kwoty kosztów poboru podlegającej ponownemu podziałowi.

2. Organy celne udzielające pomocy przekazują organom celnym wydającym pozwolenie:

- a) nazwę i adres organu właściwego do otrzymywania informacji na podstawie ust. 1;
- b) dane dotyczące rachunku bankowego, na który ma być wpłacona kwota kosztów poboru podlegająca ponownemu podziałowi.

3. Stosowne dane, o których mowa w ust. 1, są następujące:

- a) identyfikacja pozwolenia;
- b) data zapisania na rachunku ustalonej kwoty zasobów własnych zgodnie z art. 9 i 10 rozporządzenia;
- c) kwota udostępnionych zasobów własnych, z uwzględnieniem ewentualnych zwrotów należności celnych przywozowych lub odzyskanych należności celnych po zwolnieniu towarów;
- d) kwota zatrzymanych kosztów poboru.

Artykuł 4

Kwota kosztów poboru, która ma podlegać ponownemu podziałowi przez państwo członkowskie organów celnych wydających pozwolenie na rzecz państwa członkowskiego organów celnych udzielających pomocy, jest równa pięćdziesięciu procentom (50 %) kwoty zatrzymanych kosztów poboru.

Artykuł 5

1. Płatność kwoty, o której mowa w art. 4, następuje w miesiącu, w którym ustalona kwota zasobów własnych została zapisana na rachunku zgodnie z art. 9 i 10 rozporządzenia.

2. Odsetki za zwłokę są naliczane od kwoty, o której mowa w ust. 1, począwszy od dnia, w którym upłynął przewidziany termin, do dnia zapłaty.

Stawką odsetek za zwłokę jest stopa procentowa stosowana przez Europejski Bank Centralny do swojej ostatniej głównej operacji refinansowania przeprowadzonej przed pierwszym dniem kalendarzowym danej połowy roku (stopa referencyjna) powiększona o dwa punkty procentowe.

W przypadku państwa członkowskiego organów celnych wydających pozwolenie, które nie uczestniczy w trzecim etapie unii gospodarczej i walutowej, wspomnianą powyżej stopą referencyjną jest równoważna stopa procentowa ustalana przez jego krajowy bank centralny. W tym przypadku stopa referencyjna obowiązująca w pierwszym dniu kalendarzowym danego półrocza obowiązuje przez kolejne sześć miesięcy.

ROZDZIAŁ III

ROZSTRZYGANIE SPORÓW

Artykuł 6

Wszelkie spory wynikłe między Umawiającymi się Stronami dotyczące interpretacji lub działania niniejszej Konwencji są w miarę możliwości rozstrzygane w drodze negocjacji. Jeżeli w terminie trzech miesięcy nie zostanie znalezione rozwiązanie,

zainteresowane Umawiające się Strony mogą za wspólną zgodą wybrać mediatora w celu rozstrzygnięcia sporu.

ROZDZIAŁ IV

POSTANOWIENIA WYKONAWCZE I KOŃCOWE

Artykuł 7

1. Sekretarz Generalny Rady Unii Europejskiej jest depozytariuszem niniejszej Konwencji.

2. Państwa członkowskie Unii Europejskiej mogą zostać Umawiającymi się Stronami niniejszej Konwencji przez złożenie u Sekretarza Generalnego Rady Unii Europejskiej dokumentu ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia po zakończeniu procedur wewnętrznych wymaganych do przyjęcia niniejszej Konwencji.

3. Niniejsza Konwencja wchodzi w życie dziewięćdziesiąt dni po tym, jak ostatnie państwo członkowskie będące sygnatariuszem oświadczy, że zakończyło wszystkie procedury wewnętrzne niezbędne do jej przyjęcia. Do czasu wejścia jej w życie każde państwo członkowskie, które zakończyło procedury, może jednak oświadczyć, że będzie stosować Konwencję w swoich stosunkach z państwami członkowskimi, które zgłoszą takie samo oświadczenie w odniesieniu do przepisów objętych niniejszą Konwencją.

4. Postanowienia niniejszej Konwencji mają pierwszeństwo przed wszelkimi uzgodnieniami administracyjnymi między państwami członkowskimi dotyczącymi ponownego podziału kwot kosztów poboru w sytuacjach objętych zakresem niniejszej Konwencji od dnia rozpoczęcia stosowania niniejszej Konwencji między zainteresowanymi państwami członkowskimi.

Artykuł 8

1. Każda Umawiająca się Strona może zaproponować zmiany do niniejszej Konwencji, szczególnie gdy grożą jej poważne straty budżetowe w związku ze stosowaniem tej Konwencji. Wszelkie proponowane zmiany przesyłane są depozytariuszowi, o którym mowa w art. 7, który powiadamia o nich Umawiające się Strony.

2. Umawiające się Strony przyjmują zmiany za wspólnym porozumieniem.

3. Zmiany przyjęte zgodnie z ust. 2 wchodzi w życie zgodnie z art. 7.

Artykuł 9

Umawiające się Strony dokonują przeglądu niniejszej Konwencji najpóźniej trzy lata od dnia rozpoczęcia stosowania Zmodernizowanego kodeksu celnego i w razie potrzeby mogą ją zmienić na podstawie tego przeglądu zgodnie z art. 8.

Artykuł 10

1. Każda Umawiająca się Strona może wypowiedzieć niniejszą Konwencję przez notyfikację skierowaną do Sekretarza Generalnego Rady Unii Europejskiej.

2. Wypowiedzenie nabiera mocy po upływie dziewięćdziesięciu dni od daty otrzymania przez Sekretarza Generalnego notyfikacji o wypowiedzeniu.

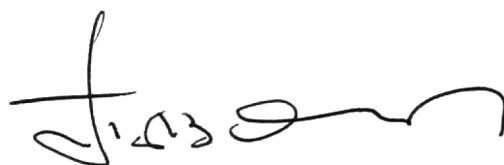
W dowód czego niżej wymienieni pełnomocnicy złożyli swoje podpisy pod niniejszą Konwencją.

Sporządzono w Brukseli dnia dziesiątego marca roku dwa tysiące dziewiątego w jednym oryginalnym egzemplarzu w językach angielskim, bułgarskim, czeskim, duńskim, estońskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, irlandzkim, litewskim, łotewskim, maltańskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim, rumuńskim, słowackim, słoweńskim, szwedzkim, węgierskim i włoskim, przy czym teksty w każdym z tych języków są na równi autentyczne. Zostaje on złożony w archiwum Sekretariatu Generalnego Rady Unii Europejskiej.

Voor de regering van het Koninkrijk België
Pour le gouvernement du Royaume de Belgique
Für die Regierung des Königreichs Belgien

За правителството на Република България

Za vládu České republiky

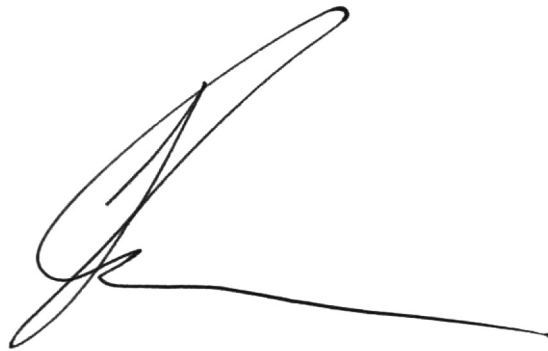
For regeringen for Kongeriget Danmark

Für die Regierung der Bundesrepublik Deutschland

Eesti Vabariigi valitsuse nimel

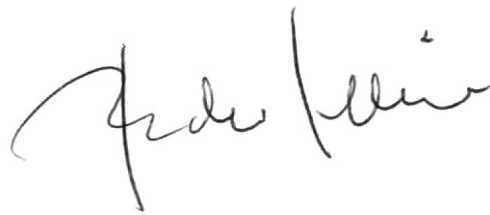
Thar ceann Rialtas na hÉireann
For the Government of Ireland

Για την Κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας

Por el Gobierno del Reino de España

Pour le gouvernement de la République française

Per il governo della Repubblica italiana

Giulio Tremonti

Για την Κυβέρνηση της Κυπριακής Δημοκρατίας

Latvijas Republikas valdības vārdā

Lietuvos Respublikos Vyriausybės vardu

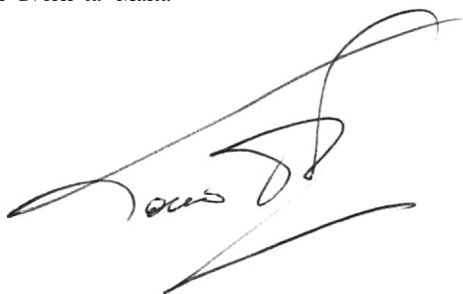
Pour le gouvernement du Grand-Duché de Luxembourg

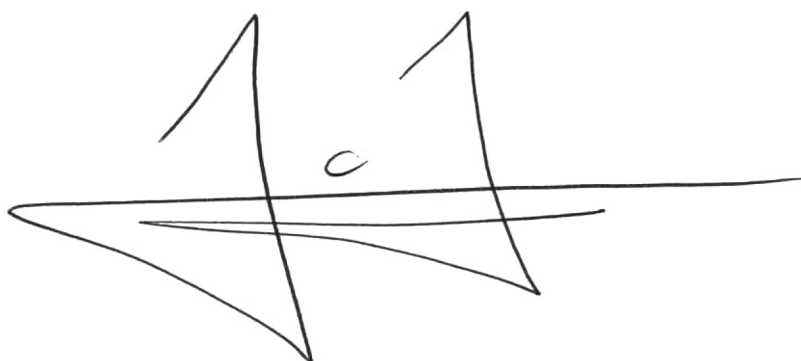
A Magyar Köztársaság kormánya részéről

Ghall-Gvern ta' Malta

Voor de regering van het Koninkrijk der Nederlanden

Für die Regierung der Republik Österreich

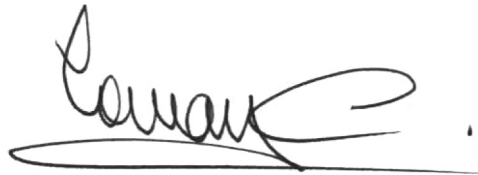
W imieniu Rządu Rzeczypospolitej Polskiej

Pelo Governo da República Portuguesa

Pentru Guvernul României

Za vlado Republike Slovenije

Za vládu Slovenskej republiky

Suomen hallituksen puolesta
På finska regeringens vägnar

På svenska regeringens vägnar

For the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

Oświadczenie

Zgodnie z art. 7 ust. 3 Konwencji, do czasu wejścia w życie Konwencji, Rzeczpospolita Polska będzie stosować Konwencję w stosunkach z tymi państwami członkowskimi, które złożyły takie samo oświadczenie.

II

(Information)

INFORMATION FROM EUROPEAN UNION INSTITUTIONS AND BODIES

COUNCIL

CONVENTION

on centralised customs clearance concerning the allocation of national collection costs retained when traditional own resources are made available to the EU budget

(2009/C 92/01)

THE CONTRACTING PARTIES, Member States of the European Union:

HAVING REGARD to Council Decision No 2007/436/EC, Euratom of 7 June 2007 on the system of the European Communities' own resources (hereinafter referred to as the Decision),

CONSIDERING Council Regulation (EC, Euratom) No 1150/2000 of 22 May 2000 implementing the abovementioned Decision on own resources (hereinafter referred to as the Regulation),

CONSIDERING that centralised clearance, and other simplifications of customs formalities, within the meaning of Regulation (EC) No 450/2008 of the European Parliament and of the Council of 23 April 2008 laying down the Community Customs Code (hereinafter referred to as the Modernised Customs Code) may help create conditions favourable to trade,

CONSIDERING that the Single Authorisation as defined by Article 1(13) of Commission Regulation (EC) No 2454/93 provides the same benefits for the period until the Modernised Customs Code has become applicable,

CONSIDERING the Council's statement of 25 June 2007 on the sharing of duty collection costs, on VAT and on statistics under the centralised clearance system and the statement of the Council and the Commission of 25 June 2007 on the evaluation of the functioning of the centralised clearance system,

TAKING ACCOUNT of Articles 17 and 120 of the Modernised Customs Code which respectively provide for the recognition of the validity of decisions taken by customs authorities throughout the Community, and stipulate the conclusive force of the results of verifications throughout the territory of the Community,

WHEREAS:

- (1) The management of centralised clearance, which may be combined with simplifications of customs formalities, where goods are declared for free circulation in a Member State but presented to customs in another Member State implies administrative expenditure in both Member States. That justifies a partial redistribution of the collection costs which are retained when traditional own resources are made available to the Community budget in accordance with the Regulation.

- (2) That redistribution, carried out by the Contracting Party where the customs declaration is lodged for the benefit of the Contracting Party where the goods are presented, corresponds to a total of 50 % of the retained collection costs.
- (3) Smooth implementation of the redistribution of collection costs requires the adoption of specific procedures in the form of a Convention between the Contracting Parties.
- (4) This Convention is to be applied by the Contracting Parties in accordance with their national laws and procedures.

HAVE AGREED AS FOLLOWS:

CHAPTER I SCOPE AND DEFINITIONS

Article 1

1. This Convention defines the procedures for the redistribution of collection costs when own resources are made available to the EU budget, which shall be followed by the Contracting Parties in case of centralised clearance as defined by Article 106 of the Modernised Customs Code, where goods are declared for release for free circulation in a Member State but presented to customs in another Member State.

2. The procedures referred to in paragraph 1 shall also apply when the concept of centralised clearance is combined with simplifications established under the Modernised Customs Code.

3. The procedures referred to in paragraph 1 shall also apply to the Single Authorisation as defined by Article 1(13) of Commission Regulation (EC) No 2454/93, for release for free circulation.

Article 2

For the purposes of this Convention, the following definitions shall apply:

- (a) 'authorisation' means any authorisation issued by the customs authorities which allows the release of goods for free circulation at the customs office responsible for the place where the authorisation holder is established, irrespective of the customs office where the goods are presented;
- (b) 'authorising customs authorities' means the customs authorities of the participating Member State which allow the release of the goods for free circulation at the customs office responsible for the place where the authorisation holder is

established, irrespective of the customs office where the goods are presented;

(c) 'assisting customs authorities' means the customs authorities of the participating Member State which assist the authorising customs authorities in the supervision of the procedure and the release of the goods;

(d) 'import duties' means customs duties payable on the importation of goods;

(e) 'collection costs' means the amounts which the Member States are authorised to retain in accordance with Article 2(3) of the Decision or a corresponding provision of any other subsequent decision which may replace it.

CHAPTER II

DETERMINATION AND REDISTRIBUTION OF COLLECTION COSTS

Article 3

1. The Member State of the authorising customs authorities shall notify the Member State of the Assisting Customs Authorities, by electronic or, where not available, any other appropriate means, of the relevant information concerning the amount of collection costs to be redistributed.

2. The assisting customs authorities shall communicate to the authorising customs authorities:

- (a) the name and address of the authority competent for receiving the information under paragraph 1;
- (b) the references of the bank account into which the amount of collection costs to be redistributed shall be paid.

3. The relevant information referred to in paragraph 1 is the following:

- (a) the identification of the authorisation;
- (b) the date on which the amount of established own resources is credited in accordance with Articles 9 and 10 of the Regulation;
- (c) the amount of own resources made available, taking into account possible repayment or post-clearance recovery of import duties;
- (d) the amount of collection costs retained.

Article 4

The amount of the collection costs to be redistributed by the Member State of the authorising customs authorities to the Member State of the assisting customs authorities shall be equal to fifty per cent (50 %) of the amount of the collection costs retained.

Article 5

1. The payment of the amount referred to in Article 4 shall be made in the month during which the amount of established own resources is credited in accordance with Articles 9 and 10 of the Regulation.

2. Interest on arrears shall be charged on the amount referred to in paragraph 1 from the date of expiry of the prescribed period until the date of payment.

The rate of interest on arrears shall be the interest rate applied by the European Central Bank to its most recent main refinancing operation carried out before the first calendar day of the half-year in question (the reference rate), plus two percentage points.

For a Member State of the authorising customs authorities which is not participating in the third stage of economic and monetary union, the reference rate referred to above shall be the equivalent rate set by its national central bank. In that case, the reference rate in force on the first calendar day of the half-year in question shall apply for the following six months.

CHAPTER III

DISPUTE SETTLEMENT

Article 6

Any dispute arising between the Contracting Parties in relation to the interpretation or functioning of this Convention shall be

resolved as far as possible by negotiation. If no solution is found within three months, the Contracting Parties concerned may by common accord choose a mediator to resolve the dispute.

CHAPTER IV

IMPLEMENTATION AND FINAL PROVISIONS

Article 7

1. The Secretary-General of the Council of the European Union shall act as depository of this Convention.

2. The Member States of the European Union may become Contracting Parties to this Convention by lodging with the Secretary-General of the Council of the European Union an instrument of ratification, acceptance, approval or accession, once the internal procedures required for the adoption of this Convention have been completed.

3. This Convention shall enter into force ninety days after the last signatory Member State has declared that it has completed all the internal procedures necessary for its adoption. In the meantime, however, any Member State which has completed those procedures may declare that it will apply the Convention in its relations with those Member States which have made the same declaration, with regard to the provisions concerned by this Convention.

4. All administrative arrangements between Member States concerning the redistribution of amounts of collection costs in situations within the scope of this Convention shall be superseded by the provisions of this Convention as from its date of application between the Member States concerned.

Article 8

1. Amendments to this Convention may be proposed by any Contracting Party, in particular when a Contracting Party faces serious budgetary losses due to the application of this Convention. Any proposed amendment shall be sent to the depository referred to in Article 7 who shall communicate it to the Contracting Parties.

2. Amendments shall be adopted by common agreement by the Contracting Parties.

3. Amendments adopted in accordance with paragraph 2 shall come into force in accordance with Article 7.

Article 9

This Convention shall be reviewed by the Contracting Parties at the latest three years after the date of application of the Modernised Customs Code and if necessary may be amended on the basis of that review in accordance with Article 8.

Article 10

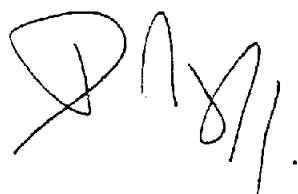
1. Any Contracting Party may denounce this Convention by so notifying the Secretary-General of the Council of the European Union.

2. Denunciation shall take effect 90 days after the date of receipt by the Secretary-General of the notification of the denunciation.

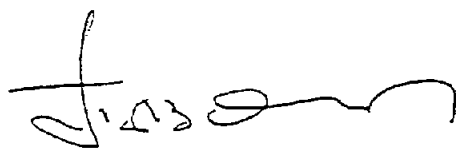
In witness whereof, the undersigned Plenipotentiaries have hereunto set their hands.

Done at Brussels on the tenth day of March in the year two thousand and nine in a single original in the Bulgarian, Czech, Danish, Dutch, English, Estonian, Finnish, French, German, Greek, Hungarian, Irish, Italian, Latvian, Lithuanian, Maltese, Polish, Portuguese, Romanian, Slovak, Slovene, Spanish and Swedish languages, each text being equally authentic, the original being deposited in the archives of the General Secretariat of the Council of the European Union.

Voor de regering van het Koninkrijk België
Pour le gouvernement du Royaume de Belgique
Für die Regierung des Königreichs Belgien

За правителството на Република България

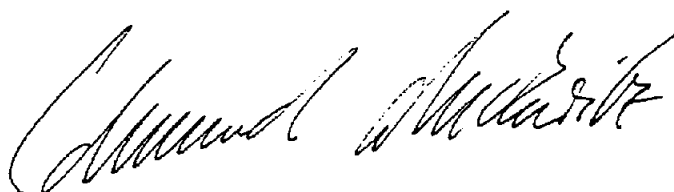
Za vládu České republiky

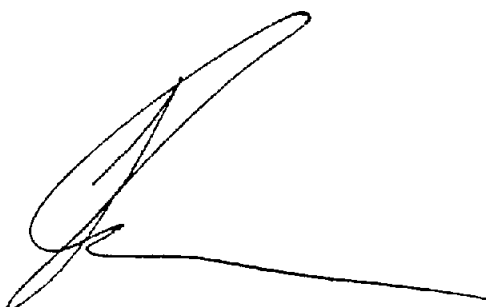
For regeringen for Kongeriget Danmark

Für die Regierung der Bundesrepublik Deutschland

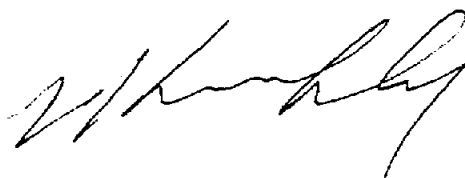
Eesti Vabariigi valitsuse nimel

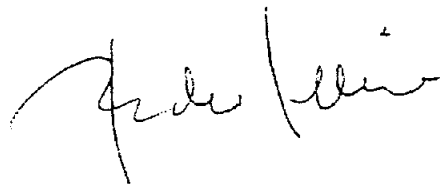
Thar ceann Rialtas na hÉireann
For the Government of Ireland

Για την Κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας

Por el Gobierno del Reino de España

Pour le gouvernement de la République française

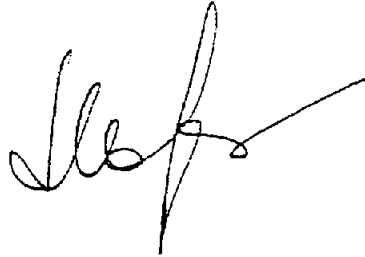
Per il governo della Repubblica italiana

Giulio Tremonti

Για την Κυβέρνηση της Κυπριακής Δημοκρατίας

Latvijas Republikas valdības vārdā

Lietuvos Respublikos Vyriausybės vardu

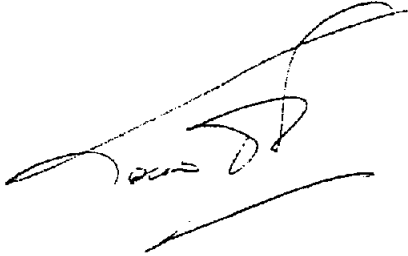
Pour le gouvernement du Grand-Duché de Luxembourg

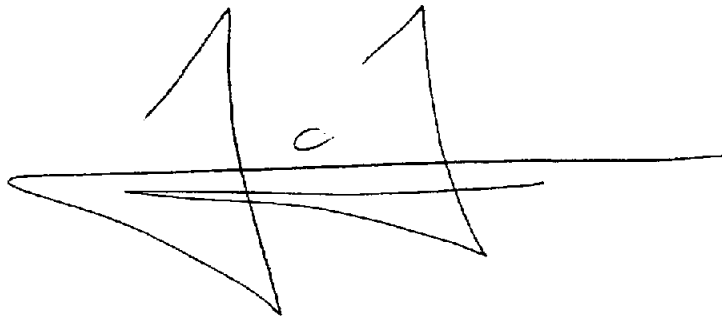
A Magyar Köztársaság kormánya részéről

Għall-Gvern ta' Malta

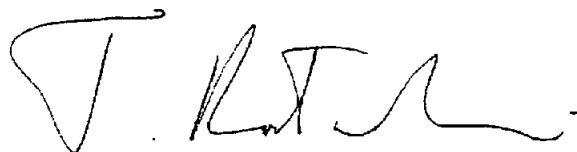
Voor de regering van het Koninkrijk der Nederlanden

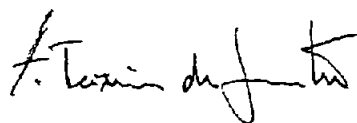
Für die Regierung der Republik Österreich

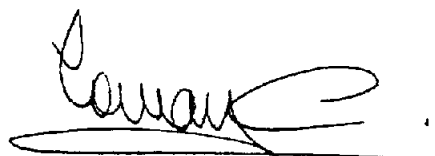
W imieniu Rządu Rzeczypospolitej Polskiej

Pelo Governo da República Portuguesa

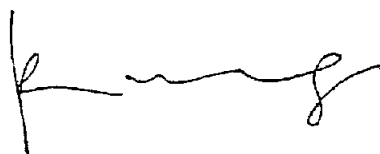
Pentru Guvernul României

Za vlado Republike Slovenije

Za vládu Slovenskej republiky

Suomen hallituksen puolesta
På finska regeringens vägnar

På svenska regeringens vägnar

For the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

